

Sygn. akt VIII U 1245/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 lipca 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1245/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu A. M. prawo do emerytury od dnia 01.05.2015r. obliczonej na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, która wyniosła 2.753,06 zł

W odwołaniu od powyższej decyzji oraz w toku procesu ubezpieczony A. M. wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury po jej przeliczeniu zgodnie z regułą określoną w art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej. Ubezpieczony podniósł, że od dnia 20.11.2012r. rozpoczął pracę na 1/2 etatu, a w dniu 20.05.2015r. upłynęło 30 miesięcy opłacania składek do ZUS, natomiast organ rentowy nie uwzględnił jego wniosku z dnia 29.05.2015r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż decyzją z dnia 16.07.2015r. ubezpieczonemu przyznano prawo do emerytury od dnia 01.05.2015r. Organ rentowy podał, że kwota emerytury obliczona zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U.2015 poz. 748 z późn. zm.) wyniosła 2.753,06 zł i do jej obliczenia przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie

do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że tak wyliczona emerytura jest niższa od świadczenia emerytalnego wyliczonego w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przyjęty do obliczenia poprzedniej emerytury, który wynosi 249,74 % oraz kwotę bazową obowiązującą w dacie przyznania poprzedniej emerytury, tj. kwotę 2.753,06 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 42 lata, 11 miesięcy, 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 3 miesiące i 10 dni okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podał, że wysokość emerytury wynosi na dzień wydania decyzji po uwzględnieniu kolejnych waloryzacji 4.978,70 zł. Organ rentowy argumentował, że ubezpieczony uzyskał prawo do emerytury od dnia 01.05.2009r. W dniu 01.06.2012r. złożył wniosek o przyznanie kolejnej emerytury w związku z ukończeniem wymaganego wieku 65 lat, do przyznanej wówczas emerytury nie została zastosowana kwota bazowa obowiązująca w dacie składania kolejnego wniosku, gdyż ubezpieczony po przyznaniu pierwszej emerytury nie podlegał przez okres 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 04.06.2009r. ubezpieczonemu przyznano prawo do emerytury od dnia 01.05.2009 roku.

W dniu 01.06.2012r. ubezpieczony złożył w organie rentowym nowy wniosek o emeryturę w związku z osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego, którą przyznano mu od dnia 01.06.2012 roku.

W dniu 29.05.2015r. ubezpieczony złożył w organie rentowym kolejny wniosek o emeryturę. Przedstawił zaświadczenie SP ZOZ Szpitala (...) w T. z dnia 22.05.2015r., z którego wynika, że jest zatrudniony na stanowisku rewidenta zakładowego na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 21.11.2012r. do nadal w wymiarze czasu pracy 1/2.

Zaskarżoną decyzją z dnia 16.07.2015r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 01.05.2015r. w oparciu o przepis art. 55 ustawy emerytalnej. Kwota emerytury obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2.753,06 zł. Kwotę tę ustalono poprzez dodanie kwoty składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 224222,69 zł i kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego 492677,47 zł minus sumę kwot pobranych emerytur 153899,52 zł podzieloną przez wartość średniego dalszego trwania życia 204,5 miesiąca. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 4978,70 zł. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 42 lata, 11 miesięcy, 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 3 miesiące i 10 dni okresów nieskładkowych. Na podstawie art. 95 ustawy emerytalnej organ rentowy wypłaca ubezpieczonemu emeryturę ustaloną na podstawie art. 53 tej ustawy jako świadczenie korzystniejsze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na początku wskazać należy, że ubezpieczony w dniu 29.05.2015r. złożył wniosek o przyznanie emerytury, chociaż jak wynika z odwołania i pisma procesowego z dnia 2.11.2015r. domaga się w istocie przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej w tzw. części socjalnej w oparciu o art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748).

Stosownie do przepisu art. 53 ust. 3 omawianej ustawy emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio

przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie z ust. 4 przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Tym samym ubezpieczony by uzyskać prawo do wyliczenia wysokości świadczenia, zgodnie ze swoim wnioskiem, winien w pierwszej kolejności spełniać warunki do przyznania prawa do emerytury na innej podstawie prawnej, niż dotychczas przyznane świadczenia.

Przeliczenie określone w art. 53 ust. 4 w związku z ust. 3 ustawy dotyczy bowiem tylko sytuacji, gdy ubezpieczony pobierał wcześniej emeryturę, po czym osiąga warunki do emerytury na innej podstawie prawnej i występuje o przeliczenie emerytury w trybie art. 53 ust. 3 i 4. Powołany przepis nie znajduje zastosowania po podleganiu co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po nabyciu prawa do emerytury, bez równoczesnego spełnienia warunków ustawowych do kolejnej emerytury. Wynika to jednoznacznie z odwołania się przez art. 53 ust. 3, a co za tym idzie także ust. 4, do sytuacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy.

Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 14 marca 2013r. w sprawie III AUa 88/13 (LEX nr 1289790), gdzie wskazano, że „Możliwość uwzględnienia nowej kwoty bazowej do tzw. "części socjalnej" świadczenia istnieje tylko wówczas gdy po nabyciu prawa do świadczenia zainteresowany podlega przez okres co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu. Zwrot "po nabyciu prawa do świadczenia" nie oznacza każdego dowolnie wybranego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, ale tylko okresu przypadającego pomiędzy nabyciem prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym a nabyciem prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Przepis art. 53 ust. 4 u.e.r.f.u.s. nie stanowi samoistnej podstawy do obliczenia wysokości emerytury, ale jest związany z ustaleniem prawa do świadczenia. Tylko zatem przy ustalaniu prawa do emerytury (kolejnej) jest możliwe zastosowanie tego przepisu.” Identyczny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 marca 2013r. w sprawie III AUa 1331/12 (LEX nr 1298940).

Mając powyższe na uwadze, jak i okoliczności sprawy, istotnym, do oceny skarżonej decyzji jest, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania nowej emerytury, bowiem to warunkuje możliwość dokonana wyliczenia świadczenia z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej. Prawo do nowej emerytury stanowi niezbędną przesłankę zastosowania art. 53 ust. 3 i 4 ustawy FUS.

W rozpoznawanej sprawie, ubezpieczony po uzyskaniu prawa do „pierwszej” emerytury z dniem 1.09.2009r. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym. Następnie z dniem 1.06.2012r. ubezpieczony uzyskał prawo do emerytury w związku z ukończeniem wymaganego wieku emerytalnego na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej – w dacie jej przyznania miał ponad 65 lat. Z uwagi na to, że ubezpieczony po uzyskaniu uprawnień do „pierwszej” emerytury nie podlegał co najmniej przez okres 30-miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, organ rentowy nie miał podstaw do zastosowania nowej kwoty bazowej przyznając mu kolejną emeryturę. Odwołujący podjął zatrudnienie z dniem 21.11.2012r., już jako emeryt z art. 27 ustawy emerytalnej. W świetle obowiązujących przepisów prawa, odwołujący nie ma uprawnień do nabycia kolejnej emerytury, a co za tym idzie możliwości wyliczenia świadczenia z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej.

Jak to już wyżej wskazano, ubezpieczony w dniu 29.05.2015r. złożył wniosek o emeryturę. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, organ rentowy mógł rozpoznać wniosek ubezpieczonego tylko w oparciu o art. 55 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Przepis ten umożliwia osobom urodzonym przed 1.01.1949r. możliwość obliczenia emerytury według kapitałowych zasad określonych w art. 25 i 26

ustawy emerytalnej. W przepisie tym nie chodzi o przyznanie, lecz o obliczenie według innych zasad emerytury już nabytej po spełnieniu warunków z art. 27 ustawy emerytalnej. W konsekwencji, zdaniem Sądu, organ rentowy winien wydać decyzję „o przeliczeniu świadczenia” a nie „o przyznaniu emerytury”, bo kolejna emerytura ubezpieczonemu już nie przysługuje. Okoliczność ta jednak nie ma znaczenia w rozpoznawanej sprawie, bowiem jak wynika z wycień organu rentowego, emerytura obliczona na podstawie art. 26 jest niższa niż obliczona na podstawie art. 53 i na podstawie art. 95 ustawy emerytalnej organ rentowy wypłaca ubezpieczonemu świadczenie wyższe.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c Sąd oddalił odwołanie jako bezpodstawne.

SSO Grażyna Łazowska